

ZONA INTRUSA

ZONA INTRUSA irromp de manera fugaç en els centres de secundària i batxillerat de Mataró. El seu recorregut s'estendrà al llarg dels mesos de febrer i març de 2007 i estarà present a cada un dels centres solament una setmana: el temps just per efectuar la intrusió, per filtrar l'atac i procedir a la retirada, per capgirar durant uns instants l'ordre de les coses i provocar preguntes a l'entorn de les experiències, problemàtiques i expectatives que, anant més enllà de les matèries que s'imparteixen habitualment en els instituts, també afecten directament la nostra vida de cada dia.

ZONA INTRUSA: es compon de diferents elements. Per una banda, una exposició mòbil que es pot veure al pati de l'institut, amb la projecció de dos vídeos que corresponen, respectivament, a l'artista empordanès Jordi Mitjà, PINTURA SOBRE PELL CREMADA; i al col·lectiu Emancipator Business, del País Basc, EMANCIPATOR BUBBLE. També forma part de l'exposició un l'ordinador que està instal·lat a la biblioteca, o bé en un dels vestíbuls, amb el qual es pot disposar del software BURN STATION, programat pel col·lectiu Platoniq, de Barcelona, i que facilita el coneixement i la gravació d'una selecció de fitxers de música alliberats de copyright i que circulen actualment per Internet.

ZONA INTRUSA, per altra banda, també articula un seguit d'activitats per desenvolupar-se a l'aula i que han estat ideades expressament per a l'ocasió pels mateixos artistes i els participants del projecte. Es tracta de ZAPPING!, concebuda a manera d'introducció per Oriol Fontdevila amb el suport de Laia Campaña; D.I.C. DIARI ÍNTIM COL·LECTIU, ideada per Jordi Mitjà com un exercici de redescobriments de l'espai docent de manera col·lectiva i a partir de la pràctica fotogràfica; i de "MAMÀ... QUIERO UN EMANCIPATOR" que, proposada per Emancipator Business, ens vol incitar al disseny d'un prototip de Emancipator Bubble que atengui els nostres desitjos i necessitats particulars.

Amb tot plegat, es vol plantejar amb les diferents parts d'aquesta intrusió un seguit de reflexions a l'entorn d'aspectes tan quotidians com són la construcció d'identitats, les formes d'hàbitat o, també, les maneres que tenim per accedir al coneixement i consumir els productes culturals. Tenint en compte que, d'aquesta manera, procurem situar les nostres experiències personals com a base per a una producció crítica de coneixement envers nosaltres mateixos i el nostre entorn.

La reflexió i el contrast entre les diferents maneres de veure i viure el món és l'objectiu que perseguim a partir dels treballs artístics de l'exposició i les activitats que se'n deriven. Així com, dels documents que sorgeixen amb les activitats a l'aula, també es preveu un retorn final a l'esfera pública: amb l'exposició que tancarà el projecte ZONA INTRUSA a l'Espai f de Mataró, a partir del 13 d'abril de 2007.

Jordi Mitjà
PINTURA SOBRE PELL CREMADA

Lloc d'exposició:
Contenedor mòbil

Format:
Projecció de DVD

Duració:
6' 24''

Any de realització:
2001

**Un jove amb el 90%
del cos cremat
accepta repetir al
davant de la càmera
l'acció que realitza
cada dia abans de
sortir al carrer. El jove
es maquilla la cara per
uniformar els tons
cutanis de la pell.**

ENTREVISTA D'ORIOL FONTDEVILA A JAN MILLASTRES

Jan Millastres (Lladó, 1976) va patir un greu accident laboral a finals dels anys 90, quan el jove rondava l'edat dels vint anys. A partir d'aleshores, el maquillatge ha esdevingut una constant en la seva vida: una tecnologia amb la qual busca cada matí camuflar les seqüeles d'una explosió que li va deixar cremada gairebé la totalitat del cos.

///ACCIDENT///

OF.-Jan, les conseqüències d'un accident com el que vas patir no només són físiques, sinó que també deuen tenir uns efectes psicològics importants...

JM.-Superar l'accident va ser quelcom molt i molt lent: es va tractar d'un llarg període d'hospitalització, primer per superar l'estat del coma i després per a la reconstrucció de les parts del cos que havien quedat més afectades. El procés clínic va durar a l'entorn de 4 anys, amb la realització de 26 operacions quirúrgiques per empeltar pell regenerada sobre les parts del cos que havien quedat desprotegides.

Aguantar tot aquest procés és molt dur, així com també ho és la recuperació. I un dels moments que recordo com a especialment traumàtic és la primera vegada en què em vaig veure en un mirall, quan descobreixes que, a banda de la teva salut, la cremada també s'ha emportat una altra part de tu: el teu rostre.

Aquest moment és molt crític. A l'habitació de l'hospital no tenia a l'abast cap mirall i no va ser fins al cap de 4 mesos d'estar internat que vaig poder començar a caminar. Aleshores dues infermeres m'acompanyaven per un passadís i em vaig veure per primer cop la cara, reflectida casualment en una porta metàl·lica. No em vaig

reconèixer, el meu rostre havia quedat totalment desfigurat. I en el moment en què ho descobreixes et vols morir, literalment.

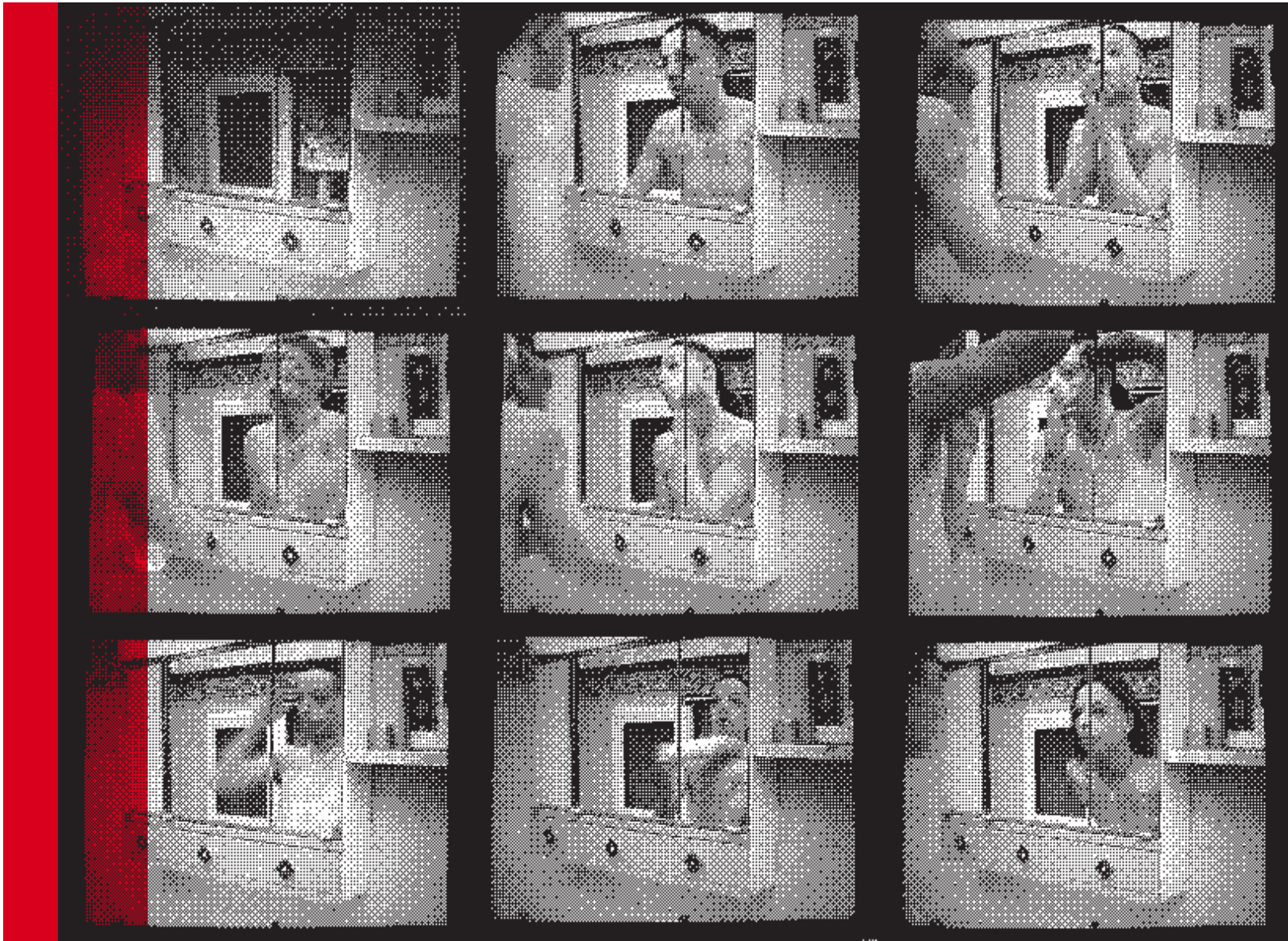
El rostre que tenim és l'expressió de cada dia, és el punt on et reconeixes a tu mateix. I és molt difícil acostumar-se a veure's com un altre; en el meu cas, a veure'm amb aquest rostre monstruós que tinc ara i que talment sembla sortit d'una pel·lícula de terror... Més enllà de les conseqüències que l'accident va tenir a un nivell estrictament clínic, la desfiguració del rostre va ser per a mi l'aspecte més traumàtic que va quedar de tot aquest afer. Posteriorment, ha estat amb la utilització de maquillatge que he trobat una solució parcial a tot això.

///MAQUILLATGE///

OF.-El vídeo que ha realitzat Jordi Mitjà sobre el teu cas es concentra precisament en aquest aspecte del maquillatge. Té un significat especial per a tu?

JM.-Això del maquillatge m'ho va suggerir la meua germana. Ella utilitzava cremes usualment, com ho fan moltes noies. I és així que, després de la hospitalització, un cop a casa, decidim experimentar-ho. L'estat del meu rostre em provocava tenir una autoestima molt baixa i fins i tot em faltava seguretat per sortir al carrer: tothom es fixava en mi, sentia que la gent s'estranyava i em sentia observat... De ben segur que tot això és inevitable i que en certa manera encara passa. Però en aquells moments aquesta situació m'acabava d'enfonsar i, d'aquesta manera, el maquillatge va esdevenir un reconfort important.

El que puc aconseguir amb les cremes és justament dissimular les cicatrius i uniformar els tons cutanis, així com també ressaltar algunes faccions. Però en cap cas es tracta de l'ús que normalment

s'associa amb els cosmètics, que és el de conservar i embellir el cutis. En el meu cas, el fet de maquillar-me és més aviat un exercici de camuflatge, de dissimular el mal efecte que provoca un rostre desfigurat.

I, malgrat tot, a un nivell estètic els resultats que puc aconseguir amb les cremes no són ni de bon tros els òptims. Però és sobretot a nivell psicològic que el mer fet de maquillar-me ha estat important a l'hora de recuperar l'autoestima. Deu anys després de l'accident, puc dir que estic content d'estar com estic, tant físicament com psicològicament. I en un principi això era totalment inimaginable.

OF.-En relació amb el que expliques, també em sorprèn que això del maquillatge ho haguessis descobert per la teva banda. Realment no es tracta d'una pràctica comuna entre les persones que heu sofert accidents d'aquesta gravetat?

JM.-En aquells moments no ho era, ni de bon tros. A l'hospital es van ocupar del meu estat clínic, però ningú es va preocupar per la meva aparença física.

De fet, va ser arran de començar a practicar per la meva banda amb el maquillatge que progressivament he anat millorant el procés, descobrint quines són les cremes que són més adequades. I això fins al punt que, actualment, realitzo una tasca voluntària d'assessorament a pacients de la Unitat de Cremades de l'Hospital de la Vall d'Hebron.

Allí assisteixo les persones que també han sofert cremades importants, proporcionant-los maneres de dissimular a través del maquillatge els senyals que la cremada deixa sobre el propi cos. I realment, l'adones que encara que es tracti d'una mesura força rudimentària realment és eficaç a l'hora de disminuir el mal efecte que provoca una ferida que queda a la vista, reportant això també

un benestar psicològic molt important en l'afectat. Actualment, des de l'Associació de Victimes de Cremades i Amics de Catalunya, volem iniciar un projecte per aconseguir que totes les cremes que es requereixen per dissimular aquestes ferides també puguin ser finançades per la Seguretat Social; ja que per nosaltres això té una importància equiparable a la d'un medicament primari.

“Has de tenir molta força de voluntat per superar el trauma que s'esdevé quan et mires per primera vegada al mirall: has perdut el teu rostre. No et sents identificat amb una cara que ha quedat totalment desfigurada.”

///VÍDEO///

OF.-Per acabar, també m'agradaria preguntar-te sobre la teva experiència amb l'elaboració del vídeo PINTURA SOBRE PELL CREMADA. Què et va impulsar a fer públic aquest procés que equipares amb el camuflatge i que pertany a la teva intimitat?

JM.-El fet de participar activament amb associacions i ONGs que estan al servei d'altres persones discapacitades també és quelcom que m'ha ajudat a l'hora d'alleugerir la gravetat de la meva situació. De cop i volta l'adones que, en realitat, ben poca gent respon als models estètics que socialment ens imposem per assemblar-nos i que, contràriament, tothom té algun aspecte o altre que l'allunya dels hipotètics estàndards que assumim com a "normals".

Per aquest mateix motiu, considero que també és interessant poder mostrar públicament el procés que realitzo amb el maquillatge; ja que penso que és una manera de donar a conèixer un procés que poca gent sap realment en què consisteix i que, per la meua banda, he hagut d'assumir precisament com a normal. De fet, es tracta de la meua normalitat. I de normal ho és tant com el fet de raspallar-nos les dents, que generalment també considerem imprescindible de fer cada matí...

Penso que el vídeo de PINTURA SOBRE PELL CREMADA contribueix a eradicar el tabú que podria associar-se amb aquest procés, el qual, al capdavall, és tan corrent com una mera sessió de maquillatge. És així que el vídeo resulta com una reflexió sobre la necessitat que tenim tots i cadascú de nosaltres de construir una imatge amb el nostre propi cos i que, per aconseguir-la, requerim d'efectuar un procés o altre cada dia, abans de sortir al carrer.

+informació:
www.jordimitja.com

www.emancipator.org

**Emancipator Business
EMANCIPATOR BUBBLE**

Lloc d'exposició:
Contenedor mòbil

Format:
Projecció de DVD

Duració:
5'

Any de realització:
2003 / 2004

**EMANCIPATOR BUBBLE: ¡LA SOLUCIÓN A TUS
PROBLEMAS DE EMANCIPACIÓN!**

La vivienda, junto con el trabajo, es uno de esos derechos inalienables que todos deberíamos tener, pero que cada día se parece más a un privilegio o a un lujo y retrasa de un modo exagerado la independencia de los jóvenes.

La empresa BUBBLE BUSINESS ha trabajado durante más de tres años en el desarrollo de un nuevo producto que se presenta ahora, EMANCIPATOR BUBBLE. La solución a tus problemas de emancipación. Lo que un joven de hoy necesita para vivir como quiere.

**BUBBLE BUSINESS
ha desenvolupat
diferents models
de EMANCIPATOR
que s'ajusten
perfectament a
cada una de les
tipologies del
jove actual!**

¿QUÉ ES EMANCIPATOR BUBBLE?

EMANCIPATOR BUBBLE es un habitáculo hinchable con forma de burbuja, que permite un alto nivel de independencia sin tener que salir de la casa familiar. Fácil de montar, proporciona un máximo confort con un mínimo esfuerzo, gracias a sus tomas de agua, electricidad y teléfono para ser conectadas directamente a la casa de los padres. De este modo el gasto es nulo.

Además del modelo BÁSICO, existe una amplia gama de modelos diferentes pensados para cada una de las tipologías del joven actual.

Uno de los modelos con más altas prestaciones es el EMANCIPATOR DELUXE, que dispone de la EMANCIPATOR-CARD, con la que se pueden realizar compras con cargo a la cuenta familiar.

El modelo XXL te proporciona un 33% de independencia extra. El FIRE-WIRE está fabricado con un avanzado tejido inteligente que se adapta a los cambios de luz y temperatura e incluye numerosas interfaces de entrada y salida.

El AUTODETERMINATOR, pensado para quienes definitivamente no quieren tener nada que ver con sus padres pero, lo quieran o no, están en su territorio.

El SEXMANCIPATÓN, fabricado con un plástico similar al látex y con un interior permanentemente lubricado, ideal para llevar la pareja a casa. El GARDEN, el ÉTER, el PUNCHETA... ¡¡Elige el tuyo!!

EMANCIPATOR BUBBLE, una bombolla inflable per col·locar a dins de la casa dels teus pares i que et permet un elevat grau d'independència. Sense sortir de la teva casa familiar!

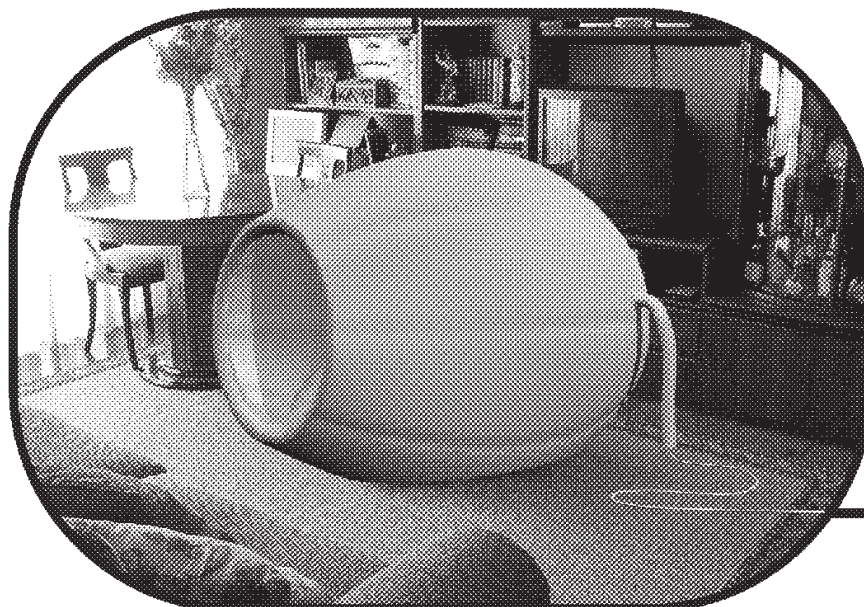
¿Tú también eres emancipator?

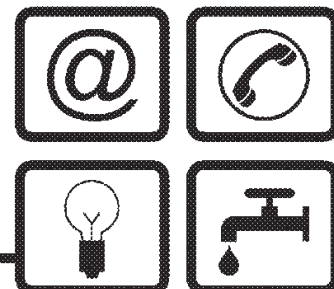
EMANCIPATOR BUBBLE

Es un habitáculo inflable, con forma de burbuja, que colocas dentro de la casa de tus padres y que te permite independizarte sin salir de la casa familiar.

www.emancipator.org

PADRES

Platoniq BURN STATION

Lloc d'exposició:
Biblioteca o vestíbul de l'institut

Format:
Ordinador amb sistema operatiu GNU/ Linux

Any de realització:
2005 / 2006

BURN STATION, literalment "l'estació de cremar", és un software i una sèrie d'accions en espais públics, que tenen com a objectiu reivindicar el dret a una cultura lliure amb la promoció i distribució gratuïta de música i programes de ràdio registrats amb llicències Copyleft.

Aquest kit de distribució i difusió funciona com un self-service d'àudio i actualment agrupa més d'una vintena de segells discogràfics d'Internet (net labels i net ràdios) que aposten per alternatives de producció i distribució lliures.

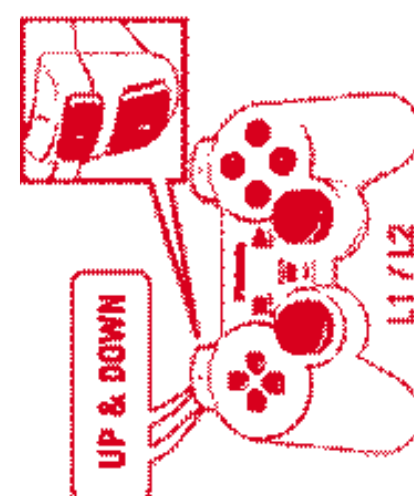
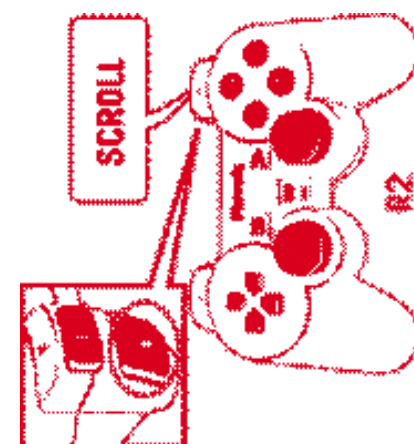
Durant la itinerància de Zona Intrusa, un ordinador amb el software Burn Station s'instal·la a les biblioteques dels instituts, amb el qual els usuaris podran seleccionar, crear compilacions i copiar-les gratuïtament en format de CD-R.

¿CÓMO FUNCIONA EL SOFTWARE BURN STATION?

El software Burn Station es un sistema cliente-servidor para el sistema operativo GNU/Linux que reúne las funcionalidades de informar, escuchar y copiar audio.

Cada vez que un usuario quiere realizar una compilación de audio se inicia una nueva sesión que es guardada y, por lo tanto, recuperable en cualquier momento.

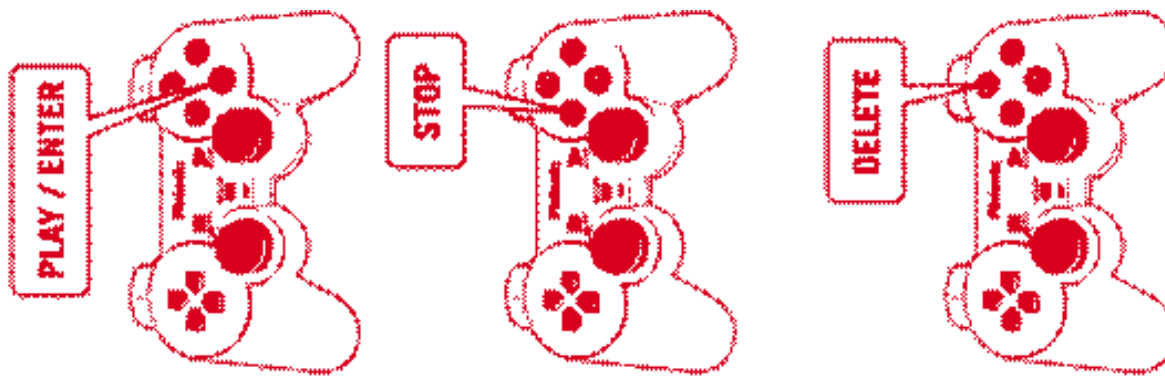
La interface se divide en dos frames o marcos principales: el frame de la izquierda que se ocupa de la navegación entre los contenidos disponibles, y el frame de la derecha, que se encarga tanto de

desplegar la información sobre el contenido por el que se navega, como de activar las funciones de escuchar (Play), parar de escuchar (Stop) y añadir (Add to Playlist) o borrar (Delete) de la lista que será grabada al final de la sesión. Sobre estos dos frames se sitúan las funciones de grabar (Burn), salir (Logout) y reiniciar Burn Station (Reset).

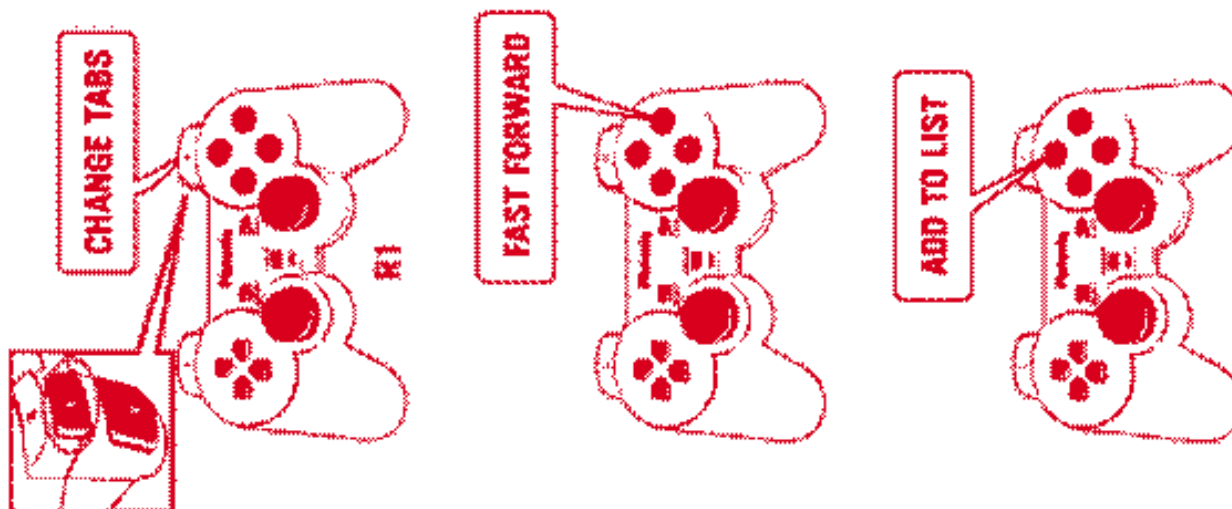
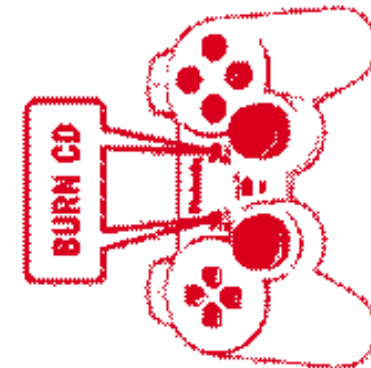
Tanto los contenidos como la información que los describe están organizados en una base de datos. Esta base de datos distingue, en primer lugar, si el contenido es música (Music) o audio-documentación (Report), estos dos grupos se representan en el software Burn Station mediante un sistema de pestañas diferenciadas por las que los usuarios pueden navegar. En ambos grupos el sistema de navegación es jerárquico.

Existen dos formas de navegar y hacer funcionar el software Burn Station: la opción standard es mediante el ratón y clicks sobre

www.burnstation.org

ESCOLTA, SELECCIONA, CÒPIA I EMPORTA-T'HO A CASA!

la interface gráfica, la segunda opción es utilizar un joystick del tipo gamepad.

PREGUNTAS FRECUENTES

¿Con qué objetivo se hizo Burn Station?

El objetivo inicial de Burn Station es hacer visible la producción de sellos y net radios basados en la red que utilizan el modelo de distribución libre para difundir sus contenidos. La forma de llevarlo a cabo ha sido crear un dispositivo de autoservicio en espacios públicos, donde cualquiera pudiera venir a consultar y copiar los contenidos de una manera sencilla, relacional y gratuita.

El otro objetivo importante ha sido difundir la información sobre las licencias libres, formatos y redes colaborativas que se están tejiendo alrededor de este mundo.

¿Por qué distribuís principalmente música y por qué además música electrónica?

Burn Station es un proyecto estratégico, y en ese sentido la música es el tipo de contenido que más atrae a la gente, el que más se copia. Además es un ámbito donde hay una comunidad fuerte, que apuesta por modelos alternativos al copyright. Por otro lado, si la mayoría de la música que distribuye Burn Station es electrónica, no es una decisión nuestra, es debido al bajo coste de su producción y al hecho de que el software es el instrumento musical de las nuevas generaciones, como lo fue la guitarra eléctrica en su momento. ¿Pero de qué viven los autores si los contenidos se regalan?

Sólo una élite de autores viven de la venta de sus obras, la mayoría y especialmente los músicos viven de los directos, invitaciones a festivales,

encuentros, presentaciones, etc., y para llegar a esta situación lo primero de todo es darse a conocer. El caso de los net labels es uno de los más evidentes, han sabido ver el potencial de promoción y distribución barata y el resultado ha sido favorecedor para los autores. Las licencias copyleft proporcionan la seguridad legal respecto al tipo de uso que el autor cede, por ejemplo permitiendo la copia y reproducción pero prohibiendo que se emplee con ánimo de lucro o que se puedan hacer obras derivadas de ella, etc. Siempre dependerá del tipo de licencia de uso que se decida utilizar.

Existiendo servicios en la red que sirven para el intercambio de audio legal e ilegal, ¿por qué decidisteis hacer el material del servidor físico/portátil?

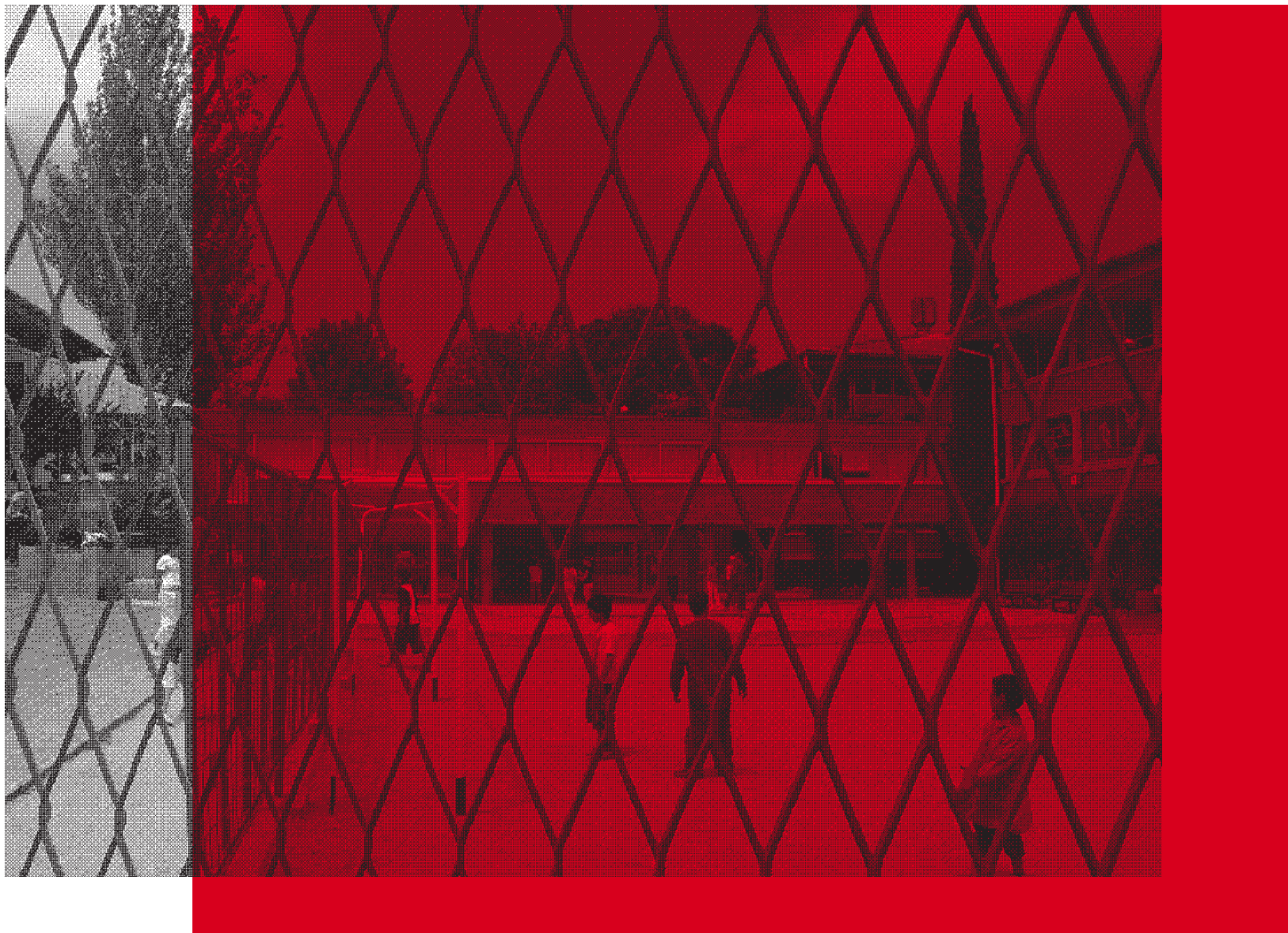
Pensamos que era interesante como estrategia de visibilización pensar en un sistema local, físico, que propicie la relación social alrededor del hecho de seleccionar y copiar contenidos, pero sobre todo que sirviera para descriminalizar la acción de copiar, teniendo en cuenta las campañas que los gobiernos y entidades están llevando a cabo últimamente. Además Burn Station favorece la realización de una selección en buenas condiciones. Como en todos los campos, no todo es interesante por el hecho de ser gratis. Dedicar tiempo a seleccionar es importante, tanto el tiempo que dedicamos nosotros como editores, como el que los visitantes aportan, pues añade un valor a los contenidos que se copian. En los sistemas P2P a veces sabes lo que buscas, pero la mayoría de las veces bajas por curiosidad o por casualidad. Esto ayuda a que amplíes tus gustos y seas más culto, pero el tiempo invertido en la búsqueda y en las descargas no es proporcional al tiempo que significaría escuchar todo lo bajado. Paradójicamente la música se quema antes de que se consume. Nos encontramos en los últimos años con un nuevo tipo de consumo no tanto basado en la economía y el fetiche si no más bien en una rutina de almacenamiento que, además,

si se consigue gratis, a veces ni siquiera se consume, sólo se acumula.

"Si tú tienes una manzana y yo tengo una manzana y las intercambiamos, entonces tanto tú como yo seguimos teniendo una manzana; pero si tú tienes una idea y yo tengo una idea, y las intercambiamos, entonces ambos tenemos dos ideas".

George Bernard Shaw, premio Nobel de Literatura en 1925.

Esta es la cita más usada entre los incondicionales defensores de la cultura libre. En resumidas cuentas viene a decir que las ideas, los productos del intelecto (entiéndase como canciones, obras literarias, investigación científica, códigos informáticos...) no son propiedad exclusiva de sus autores, sino que pertenecen a todo el mundo porque de una manera u otra han bebido y se han transmutado en lo que son gracias al conocimiento común.

UNITAT ITINERANT

IES THOS I CODINA
19 fbr / 23 fbr

IES PUIG I CADAFALCH
26 fbr / 02 març

IES FRETA
05 març / 09 març

IES SATORRAS
12 març / 16 març

IES PLA D'EN BOET
19 març / 23 març

IES MIQUEL BIADA
26 març / 30 març

ZONA INTRUSA: ARXIU

Exposició final del projecte ZONA INTRUSA, amb el material que es generarà amb les activitats desenvolupades a l'aula i la documentació sobre el procés d'itineràncies.

ESPAI F

C. Nou, 11. Mataró

Del 13 d'abril al 20 de maig 2007

Inauguració divendres 13, a les 20h.

ZONA INTRUSA: MEETING POINT

Taula rodona amb els artistes que participen en el projecte ZONA INTRUSA, com a activitat prèvia a la inauguració de l'exposició a l'Espai F. L'activitat estarà dirigida especialment als alumnes dels diferents centres d'educació secundària i batxillerat, i també oberta a tots els públics.

CAN XALANT

C. Francesc Layret, 75. Mataró
13 d'abril, a les 17h.

CRÈDITS

ZONA INTRUSA és un projecte artístic i pedagògic pels centres d'educació secundària i batxillerat de Mataró. Impulsat pel Patronat de Cultura de Mataró, la seva voluntat és la d'interrelacionar un seguit de treballs artístics de creadors actuals amb contextos educatius. D'aquesta manera, el projecte compta amb el suport de l'Institut Municipal d'Educació i, també, amb la col·laboració del centre de creació i pensament contemporani Can Xalant i del centre de producció d'arts visuals Hangar.

El projecte ha estat comissariat per Oriol Fontdevila i coordinat per Gisel Noè i Mariona Sagués.

A nivell d'exposició, s'ha comptat amb la participació de Jordi Mitjà i els col·lectius Emancipator Business [Saïoa Olmo, AMASTÉ, Alex Mitxelena, Hugo Olaizola] i Platoniq [Susana Noguero, Oliver Schulbaum i Ignacio García].

A nivell d'activitats, aquestes han estat concebudes específicament per a l'ocasió. Es tracta de ZAPPING!, proposada per Oriol Fontdevila amb el suport de Laia Campañà; D.I.C. DIARI ÍNTIM COL·LECTIU, per part de Jordi Mitjà i amb el suport de Laia Campañà; i "MAMÀ... QUIERO UN EMANCIPADOR", pel col·lectiu Emancipator Business. Igualment, el col·lectiu Platoniq ha elaborat el dossier pedagògic sobre cultura lliure MANUAL DE RE-USO (CÓPIAME!), dirigit al professorat dels diferents centres.

Pel que fa al monitoratge que desenvolupa les activitats a l'aula, l'equip està format per Ingrid Alemany, Hanna Dalda i Teresa Rubio.

Sobre aquesta publicació, el disseny i maquetació és de Jordi Mitjà i s'ha comptat amb textos i imatges elaborats per Emancipator Business, Oriol Fontdevila i Platoniq. La impressió ha estat realitzada per ROTIMPRES Impressions Rotatives d'Ofset S.A.

Agraïm també la col·laboració de David Armengol, Alba Bacardit, Núria Brunet, Candela (hacklab kernelpanic), Montserrat Cortadellas, Pep Dardaña, Mercè Feliu, Jan Millastres, Ramon Parramon, Rama, Laura Reguant, Javier Rodrigo, Rafa Ruiz, Pedro Soler, Francesc Vidal; així com també la implicació dels equips de professorat que han facilitat l'acollida del projecte en els diferents centres.

Una iniciativa del programa d'arts visuals de

Ajuntament de Mataró
Patronat Municipal
de Cultura

Amb el suport de

La col·laboració de

